

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברנה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה שישית | סיון תשע"ה, גיליון מס' 67

www.yahadoot.net • mhbp52@etrog.net.il • 054-848 6661

"שתהיו אוהבים זה את זה"

חיי וראוי הוא לשכר או ח"ו לא? והנה, הקדוש ברוך הוא יכול לדון את האדם ב"מידת הדין", ומאיך יכול לדונו ב"מידת הרחמים". וזאת חשוב לדעת, שאם האדם נידון במידת הדין - אוי לו ואוי לנפשו, וללא ספק יצא חייב בדינו. מחד, לא יקבל הוא שכר על מצוותיו, כיוון שמידת הדין תיתפס על החסרונות והפגמים של מצוותיו, שלא עשאו בשלמות ובכוונה ראויה וכדומה. ומאיך, יענש הוא בחומרא רבה מאד על עוונותיו, ללא שום לימוד זכות כלל ועיקר. וכבר אמר אדוננו דוד המלך ע"ה: "ואל תבא במשפט את עבדך, כי לא יצדק לפניך כל חי". ולכן כל התקווה שלנו לצאת זכאים בדין, היא רק כשהקב"ה ידון אותנו ב"מידת החסד והרחמים". ומי זוכה שה' ידון אותנו במידת החסד והרחמים? מי שהתנהג בעולם הזה במידת החסד והרחמים, ה' יתנהג עמו ביום הדין במידה כנגד מידה, ויעזוב את כיסא הדין וישב על כסא החסד והרחמים. זו הסיבה שה' מייחס חשיבות מיוחדת למידת החסד, כיוון שרצונו שנוכח בדין ביום הדין ונקבל את שכרו בגן עדן מושלם, שזו כל כוונת בריאת העולם ונתינת התורה, וכאמור.

אלא שתהיו אוהבים זה את זה, ומכבדים זה את זה, ותהיו יראים [-יראת כבוד] זה מזה. ולא ימצא בכם עבירה וגזל ודבר מכוער. והוא שהנביא אומר: "הגיד לך אדם מה טוב וכו'". (תנא דבי אליהו רבא פרק כה). מאמר מרגש ביותר, ראוי לכותבו באותיות זהב ולתלותו במקום בולט בבית. **"מה אני מבקש מכם? שתהיו אוהבים זה את זה, ומכבדים זה את זה"** - זוהי כל התורה כולה על רגל אחת. והנה, הסברים רבים נאמרו, מדוע עניין החסד כל כך עיקרי ויסודי בתורה? אנו נביא את הסברו של החפץ חיים בספרו אהבת חסד פרק ג', (הספר כולו עוסק במידת החסד ובדיני מצוות החסד): כל מטרת בריאת העולם והאנושות ונתינת התורה ע"י ה' יתברך שמו, נועדה בכדי שבני האדם יזכו לרוב טוב הצפון לצדיקים לעתיד לבא, לחזות בנועם ה' בגן עדן העליון, בזכות שמירת התורה והמצוות. והנה, כל אדם ואדם לאחר אריכות ימים ושנים נידון הוא על מעשיו. במעמד הדין, כל מעשי האדם מוצגים לפניו כמו בסרט וידאו, (ואכן, הרבה אנשים שעברו מוות קליני, תיארו מעמד זה בפרוטרוט), ועל כך נידון הוא באותה שעה, האם עמד במשימת

לכבוד חג השבועות - חג מתן תורה: כשנתבונן ונעמיק חקר בתורה ובמצוותיה נגלה, כי הערך העליון אותו מעוניין נותן התורה להנחיל לנו בתורתנו הקדושה הינו "עשיית חסד". וכבר אמרו חז"ל (סוטה י"א): "תורה, תחילתה גמילות חסדים, וסופה גמילות חסדים". וכתב החפץ חיים (פתיחה לספר אהבת חסד) שלא רק במקומות אלו התורה עוסקת בגמילות חסדים, אלא כל התורה כולה מלאה בזה. ושם בספרו הוא מראה כיצד כמעט בכל פרשה מופיע עניין החסד. עיין שם. והדבר מלמדנו שהתורה רואה במצוות גמילות חסדים יסוד ועיקר ביהדות ובחיי היהודי.

והנה, אחרון הנביאים, מיכה, מסכם את הדרישות הבסיסיות של האלוקים מבני האדם כך: "הגיד לך אדם מה טוב, ומה ה' דורש ממך, כי אם עשות משפט [שלא לפגוע בזולת כלל, לא בגופו, לא בממונו ולא בכבודו], ו**אהבת חסד**, והצנע לכת עם אלוהיך [שלא לפרסם בעולם את מעשיך הטובים]". וכה הם דברי אליהו הנביא זכור לטוב על פסוק זה: "אמר הקדוש ברוך לישראל: 'בני אהובי! כלום חסרתו דבר שאבקש מכם? ומה אני מבקש מכם?"

עדן הראל עברה ממאסטר שף למלך העולם

לעולם התורה. לאחרונה, עדן הראל הגיעה לדבר לראשונה על התקרבותה ליהדות, ב"מרכז שמיים" בתל אביב, וכתבה על כך פורסמה בערוץ 2. כ-200 תל אביביות מכל המגזרים הקשיבו לה. והיא הביאה עמה בפעם זו גם את חברותיה - כוכבת הילדים רינת גבאי, הדוגמנית לשעבר לינור אברג'יל שחזרה אף היא בתשובה, וגילת בנט, אשתו של יו"ר הבית היהודי. כזכור, השר נפתלי בנט הציע להראל להצטרף למפלגתו, אבל היא העדיפה להישאר בבית היהודי הפרטי שלה.

לפגישה עמו. "בנקודה הזאת השתנו לי החיים", שיחזרה הראל. "הסתכלתי עליו, העיניים בערו כמו אש. אמרתי שיש עליו פנס שמאיר. הרגשתי כאילו הוא רואה הכל". מאז הם החלו בתהליך של התחזקות: שמירת כשרות, תפילה, תפילין, מצווה אחר מצווה. אבל בקשר לשבת - עודד אמר בהתחלה לשמור רק חצי, ואכן, בהתחלה הם שמרו "רק שיש", אבל כבר ארבע שנים שעדן הראל ועודד מנשה שומרים שבת באופן מלא.

עדן הראל הייתה המנחה הישראלית הראשונה ב-MTV, כעת עדן בגרסת 2015 היא חלק מ'ז'אנר שלם של ידוענים חוזרים בתשובה, או "מתחזקים" בשפת הברנז'ה. היא ובן זוגה עודד מנשה חזרו בתשובה, וקיבלו על עצמם שמירת תורה ומצוות.

הכל החל כשבני הזוג חיפשו רב שיחתן אותם והתחילו באודישנים - משהו כמו "רב נולד". לאחר שפגשו אינספור מועמדים, הם שמעו על הרב מרדכי שיינברגר, ביקשו שהוא יחתן אותם ובאו

לכבוד הרב מנשה בן פורת היקר.
רציני לעדכן אותך במצב אבי, כי ביקשתי עבורי פעמיים פדיון נפש. ברוך השם שבח לאל הוא מרגיש הרבה יותר טוב. רצינו להודות לך על עזרתך המיוחדת. יותר מפעם אחת ראינו ניסים ב"ה בזכות הפדיון. תודה רבה על הכל רבני. וכאן המקום להודות לך על העלונים שכל כך מחזקים אותנו כאן בגלות. משפחת כהן, צרפת

לכבוד עמותת "אור עליון", שלום.
זה מספר שנים שאני מנוי לעלון "אור עליון", ויש תגובה עצומה מכל סוגי האנשים, בין חילונים, דתיים וחרדים, אשר מצפים לו בכל חודש.
לפני מספר חודשים עשיתי "פדיון נפש" דרככם, על עיכוב בזיווג לבני, ברוך ה' לאחר מספר שבועות הוא מצא את הזיווג המתאים לו משרוש נשמתו, אשר ציפה לו במשך כשנה.
ברשותי דירה יפה'פיה השייכת לדוד מארה"ב, אשר לא הצלחתי להשכירה במשך כ-6 חודשים, לכן החלטתי לעשות "פדיון נפש", וראה פלא, לאחר כשבוע הדירה הושכרה ליהודים מקסימיים.
תודה לבורא עולם שנתן לנו רבנים צדיקים ישי משה, רחובות

פדיון נפש על פי הקבלה
עם כוונות הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל ומומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים

לרפואה, לפרנסה, להצלחה, למציאת הזיווג, לזרע של קיימא, לשלום בית, וכו'.

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון

צלצלו 054-8486662

המקובל האלקי הרב בניהו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום": "מצווה גדולה מאוד לעזור להם, וזכות הזאת תעמוד לכם בכל העניינים וחיים טובים, אמן".

אנו זקוקים לתרומות רבות!
ניתן להפקיד בבנק הדואר, מס' חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון".

שאל את הרב

מאת העורך הרב מנשה בן פורת שליט"א,
מרצה בכיר בארגון הידברות ומוסמך להוראה

שאלות ותשובות מתוך "שאל את הרב"
באתר "יהדות נט" ובאתר "הידברות"
שאלות בהלכה ובאקטואליה, ייעוץ אישי וכדומה,

ניתן לשאול באתרים הנ"ל, או במייל
mhbps2@etrog.net.il, או בטלפון 054-8486661.

שאלה: אני חוזר בתשובה כבר 6 שנים, ההורים שלי לעת עתה חילונים ואנו גרים יחד בבית אחד. יש לי הרבה שאלות בהלכה, ואני גם זקוק להדרכה כללית במצבי המורכב, הפנו אותי אליך מארגון הידברות. השאלה שלי להיום, ההורים שלי לא הטבילו את הקומקום חשמלי, [חובה להטביל במקווה כל כלי שיוצרו בבית חרושת של גוים], לכן אני מחמם מים על הגז בקומקום רגיל שקניתי והטבילתי. ראיתי באחד האתרים בשם הגאון הרב שלמה זלמן אוירבאך זצ"ל, שאין צורך להטביל כלים חשמליים. אז חשבתי שכבר אני יכול להשתמש בקומקום החשמלי. מה דעת מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל בזה? (אדי, פתח תקווה)

תשובה: אתה עושה את הדבר הנכון ביותר, שאתה מעוניין להתייעץ עם רב בכל צעדיך. ובהזדמנות זו ברצוני להדגיש, כי חובה קדושה ביותר לכל חוזר/ת בתשובה, להיות צמודים לאיזה רב/רבנית, להתייעץ עמם בכל צעד ושעל בחיים. הניסיון מורה, שבעלי תשובה הפועלים על דעת עצמם, ללא דעת תורה צמודה, אינם יודעים את הדרך הישרה בעבודת ה', הן בהלכה והן בהנהגה כללית. ולעיתים קרובות נופלים המה בקיצוניות גרועה. רובם מקצינים לצד

הדלקתי לו נר נשמה, הנר היה אמור לדלוך 24 שעות כמו שרשום... הנר דלק 30 שעות.. מה זה אומר? (כרמית)

תשובה: אני מצטער, אני לא מאמין שישנם ניסים בדור שלנו, ובפרט לאנשים רגילים. או שאת טועה בחישוב השעות שהנר דלק, או שהחברה של ייצור הנרות טעתה ושמה יותר שעווה בנר.

שאלה: עד איזו שעה מותר לקרוא בבוקר קריאת שמע? (רות, טבריה)

תשובה: בכל יום מסתיים סוף זמן קריאת שמע בשעה אחרת, (כי זמן ק"ש עד סוף 3 שעות מהבוקר, בשעות זמניות שו"ע נהא), ולכן יש לעקוב בלוח שנה לגבי "סוף זמן קריאת שמע", ולנהוג בהתאם. בלוח שנה מופיעים 2 זמנים ל"סוף זמן קריאת שמע", כי יש מחלוקת בזה, (לדעת המגן אברהם יש לחשב את השלוש שעות מעלות השחר, ולדעת הגר"א מזריחת השמש, שזה מאוחר יותר), והלוח שנה מציג את שתי השיטות. להלכה, יש להחמיר ולקרוא את הקריאת שמע לפי הזמן המוקדם יותר. ומכל מקום, בשעת הדחק, הקוראים קריאת שמע לפי הזמן המאוחר יותר - יש להם על מה שיסמוכו (ילקוט יוסף חלק א').

שאלה: אנחנו נשואים כשנתיים וחצי. הלכנו לרב שיתפלל עלינו שזוכה בזרע של קיימא. אחד התנאים של הרב היה, שאם זה יהיה בן הוא יהיה הסנדק. ברוך השם נולד לנו בן בשעה טובה, וכעת אני ואשתי בויכוח, כיון שאני רוצה לבטל את התנאי הזה, אני רוצה שהסנדק יהיה אבא שלי או ראש הישיבה שלי, ואשתי לא רוצה שאבטל את התנאי הזה, היא רוצה שדווקא הוא יהיה הסנדק. שאלתי היא מה לעשות? (טייב, ירושלים).

תשובה: שאלה כזו בדיוק נשאל מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל, והוא השיב, שהבטחה צריך לקיים, ולכן יש להעניק את הסנדקות לאותו רב שהבטחתם לו סנדקות. ראה שו"ת מעין אומר חלק כ"ב.

החומרא: אוסרים על עצמם את המותר ומתרחקים ממשפחתם בצורה לא נכונה. וחלקם הקטן מקצינים לצד הקולא: מתיירים את האסור ועדיין ממשיכים בתרבות החילונית. הצד השווה שבהם, שאינם מחזיקים מעמד בחזרה בתשובה, וחוזרים המה להיות חילונים. אבל הצמוד לדמות רבנית, הרב מאיר את דרכו של החוזר בתשובה ומנתבו בדרך הישר. ומדוע לא די ללמוד מספרים? כיוון שצריך לדעת להתאים את ההלכה לשאלה הספציפית העומדת לפנינו, ובפרט בשאלות המורכבות ביותר של בעלי התשובה. זאת ועוד, בספרים אין מענה לשאלות שאינן קשורות להלכה אלא להנהגה מעשית בחיים. ועל זה נאמר "גדול שימושה [ללמוד מדרכיו של התלמיד חכם] יותר מלימודה".

לגבי שאלתך, כתב מרן זצ"ל בספרו הליכות עולם (ח"ו עמ' רסו, סוף ההערה ט, ועיי' בעמ' רסו הלכה ט'): "וטוב להחמיר היכא דאפשר להטביל קומקום חשמלי, ברם דא עקא, שאם יכניסנו במים הוא עלול להתקלקל, לכן טוב שיתן אותו במתנה לגוי ויחזור וישאלנו ממנו". כלומר, דעת מרן זצ"ל, שמעיקר הדין אין צורך להטביל כלי חשמלי המיוצר בבית חרושת של גוים, וכמו שכתבת בשם הגאון הרב שלמה זלמן אוירבאך (שו"ת מנחת שלמה ח"ב סי' סו אות ד), שהיות שכלים אלו מחוברים על ידי התקע לקרקע - פטורים המה מטבילה. אבל "טוב להחמיר ולהטבילם". היות שכבר נהגת בחומרא זו, חבל שתעזוב את מנהגך הטוב. ולכן תמשיך להשתמש בקומקום שקניתי לך.

רציתי להוסיף, שאם הוריך חיממו בקומקום החשמלי, ומגוון לך את המים לכוס, אין לשפוך את המים, אלא מותר לך להשתמש במים אלו. מאחר שאין התבטיל או המים שבשולו בכלי שאינו טבול נאסרים באכילה. (הליכות עולם ח"ו עמ' ערה).

שאלה: חלמתי על מישהו שנפטר... יום למחרת

קרוצים בין העולמות

דרכי חינוך לאור המציאות בזמננו, למניעת נשירת הילדים מהיהדות. דרכי התמודדות עם נערים הנקרעים בין העולם הדתי והחרדי לעולם החילוני. מועד להורים ולנערים המתמודדים עצמם. מאת הרב יחיאל פליסקין, יועץ חינוכי, מומחה לנוער מתמודד, מחבר ספר 'שתולים בבית השם' העוסק בנושאים אלו. ymp803@gmail.com :ל 052-7614899 ר"א

כך תטפלו בנער המתמודד!

הנער ממוות רוחני, השקיעו את כל כוחותיכם בליבה, במרכז הבעיות: איך חוזרים לתוך לבו העיקש של הנער, איך מחזירים אותו בתשובה? משל לאדם שהגיע לבית החולים בעקבות תאונת דרכים, כשהוא סובל ממגוון פציעות: שברים, חתכים, כוויות, ועוד. לאחר מספר דקות של טיפול הבחינו הרופאים כי לבו אינו מתפקד כראוי, כהרף עין עזבו את הכל והתחילו לטפל נמרצות בלב. רופא מתחיל שנכח במקום, לא הבין את הנעשה, והחל לשאול: "הרי יש לו שברים וחתכים, זה מסוכן!". לרופאים לא היה זמן להשיב לו: "אכן, מסוכן מאד, אבל אין לנו זמן כעת, אם לא נטפל מיד בלב, כבר לא יישאר במי לטפל...".

אכן, לא קל למצוא מסילות אל הלב. ולכן הכי קל לברוח מהאתגר האמיתי, ולהיתפס לפרטים שרואים בעיניים. אבל - ללא הועיל. לא זו הדרך, אלא יש להשקיע הרבה מחשבה, שיחות בין ההורים, תפילות לקב"ה, יעוץ עם רבנים ועם מומחי חינוך, קריאת ספרים בנושא, השתתפות בקורסים והרצאות בנושא חינוך, החלפת מידע עם הורים נוספים 'אחים לצרה', וכל פעולה נוספת, שתקדם אתכם לפתרונות אמיתיים ויסודיים. מומלץ לעזוב את הענפים, ולחפש דרכים להשקות את השורשים. רק לאחר שאכן נמצאה הדרך הנכונה להשקות את לב האילן והוא חוזר לתחייה, אז יש מקום לטפל גם בעלים; ליישר, לגזום, ולטפח.

כל היום, הוא הפעיל עוד שיטות מעקב מתוחכמות, והיה מצרף את הדברים ביחד, כך שבאמת ידע הרבה מאד על בנו. ואמזו? היא הייתה מתקשרת אליו מדי לילה בשעה 11:00 ושואלת: "מוישי, אתה הולך לישון?". והוא היה עונה לה: "בטח, אני כבר בפיג'מה". והיכן הוא היה באמת? הוא היה אז ברכב עם חברים, מתחיל את הערב... ומה אתם חושבים שהם הרוויחו מזה? במשך כל התקופה שהם נהגו כך, הבן התדרדר בצורה שיטתית עוד ועוד. וגם, הם הרוויחו שהוא שנה אותם שנה גדולה...

מהו שורש הטעות בהתנהלות הזו? כל הסימנים החיצוניים הללו, הם בעצם איתותי אזהרה. הם מעידים על כך שלבו של הילד אינו איתנו, שהוא בהתדרדרות רוחנית, והוא צריך עזרה נפשית בדחיפות. הוא בעצם צריך טיפול נמרץ! אם הוא היה אומר לכם את האמת, הוא היה מתרץ את כל קושיותיכם בשלוש מילים, ופותר בכך את כל החקירות. שלושת המילים הן: "אני בהתדרדרות רוחנית"... זהו ההסבר גם לבלוש הלא מתאים, גם לחברים השלייליים, גם לחוסר התפקוד בישיבה, גם לשיטוטות במקומות לא ראויים, וגם לכל דבר אחר מזור או מחשיד בהתנהגותו. "אני בהתדרדרות רוחנית". נקודה.

מהרגע שנהיה ברור שזה המצב, אסור לבזבז זמן ואנרגיה על הפרטים. אם אתם רוצים להציל את

"התפילות של עם ישראל הצילו את היי"

אצלי 'חור שחור', אני לא זוכר כלום. מה שפגע בי כנראה היה הגרון, שהמחבל הכה בי בראש וביד".

ברוך ה' אתה ניצלת משערי מוות. מה אתה מרגיש?

"אני מרגיש שהחיים ניתנו לי שוב במתנה. כאשר שכבתי שם בבית-הכנסת, וגם לאחר מכן, בכל התקופה שלי בבית החולים, תקופה לא פשוטה, שיננתי לעצמי את מאמר חז"ל 'אפילו חרב חדה מונחת על לצוואר של אדם - אל ימנע עצמו מן הרחמים'. באותה הפעמים, כאשר הרופא הסביר לי את מצבי, אמרתי לו: 'יש לרופאים רשות לרפאות, אבל אין לכם רשות לייאש'. הוא היה רופא לא דתי, והתפעל מזה ואמר: 'זו הפעם הראשונה שאני שומע את זה'. אמרתי לו: 'זה לא אני אומר את זה, אלא ככה לימדו אותנו חז"ל'..."

מהי הזכות שבזכותה ניצלת?

"אין ספק שאני ניצלתי בזכות התפילות של עם ישראל כולו שהתפלל עליי. כשהייתי בטיפול נמרץ, בוקר אחד נכנסה לחדר אישה מקנדה ואמרה לי: 'אנחנו בקנדה מתפללים עליך שתהיה בריא'. כמה ימים לאחר מכן נכנס אליי אדם מקניה, ששאל אותי אם אני 'איתן בן שרה', וכשהשבתי שכן, סיפר גם הוא שיש יהודים בקניה שמתפללים עליי. זה מראה על האחידות של עם ישראל בכל מקום שהם נמצאים. הרב שמעון ישראל, מנכ"ל התלמוד תורה 'אור חדש', בו אני מלמד, נסע באותה תקופה שהייתי בבית החולים לחו"ל, וסיפר לי: 'בכל מקום שאני נמצא בו - אני רואה שם את השם שלך מופיע לתפילה לרפואה שלימה'."

ביקרת את התלמידים שלך אחרי הפיגוע?

"אכן. לפני כחודש וחצי שוחררתי קצת מבית החולים והלכתי לתלמוד-תורה. כל התלמידים קיבלו אותי בריקודים ובשירים, והיה מרגש מאד. נתנו לי לדבר לפניהם, ואמרתי לתלמידים, שאת הניסים של הקב"ה חייבים לספר בכל מקום. ושיידעו, שאף פעם אסור להתייאש מן התפילות, ושאיני בטוח שתפילותם, תפילות תינוקות של בית רבן, סייעה לי להחלים."

קוראים רבים נפעמים לקרוא על נס ההצלה שלך, ממצב אנוש למצב בו אתה הולך על רגליך. מה המסר שיש לך אליהם?

"המסר שלי הוא שלכל כדור יש כתובת, ואף פעם אסור להתייאש מן התפילות. עם ישראל כולו צריך להתפלל על החולים, אני בטוח שזה מה שעזר לי ב"ה. רופא חילונית בהר הצופים אמרה לי: 'דע לך, במצבך אני רואה פשוט ניסים', ואלו ניסים שאני בטוח שהגיעו על ידי התפילות של עם ישראל. המסר שלי הוא שימשיכו להתפלל, ושתיפסק שנאת החינם בעם ישראל. כשיש שנאת חינם - יש צרות. זה בדוק."

לו כאבים, אחרי הניתוחים שעבר. אך ללא ספק נס גדול היה פה, ממצב אנוש חזר איתן למצב בו יכול הוא ללכת שוב לבית הכנסת.

תיאור מצמרר ומחריד של הפיגוע

הרב איתן מועלמי סיפר לעיתון "כל ישראל" בפרוטרוט את מה שעבר עליו באותם רגעים מצמררים באותו בוקר שחור: "בדרך כלל אני מתפלל במניין אחר, מוקדם יותר, בבית הכנסת 'חווה דעת', אך באותו בוקר איחרתי למניין של נץ החמה ב'חווה דעת', ולכן התפללתי בבית הכנסת 'בני תורה', שמתחיל מעט לאחר מכן. (רואים איך השם מכון את הכל מלמעלה, ומה שנגזר על האדם הוא לא יכול לברוח מזה). באמצע תפילת שמונה-עשרה, פתאום שמענו יריות בבית-הכנסת, ומישהו שצועק 'לא לזוז'. אני לא יודע מי אמר את זה. אני חושב שהמחבלים צעקו את זה בעברית. באותו רגע התאבנתי, לא יכולתי לזוז, אבל מיד המשכתי בתפילת שמונה עשרה במקום בו אחזתי."

הרב מועלמי חוזר לביהמ"ס בו אירע הפיגוע. (צילום: בועז בן ארי).

"מזוויית העין מיד ראיתי איך שכמה מתפללים מתחבאים תחת השולחנות. מתפללים אחרים העיפו כיסאות לעבר המחבלים, שעמדו בכניסה הראשית לבית-הכנסת. בזמן הזה היו גם כמה שזחלו לכיוון היציאה השנייה של בית הכנסת, שמובילה לעבר השני של הרחוב, לכיוון רחוב קצנלבונג, ברחו וניצלו. אני לא יכולתי לעשות זאת, מכיוון שלא הייתי קרוב לאותה יציאה. הייתי בצד שמאל של בית הכנסת, קרוב יותר לכניסה הראשית."

"לפתע, ראיתי לידי את המחבלים, אחד מחזיק בידו אקדח והשני אוחז בידו גרזן. לא הספקתי לחשוב עוד כלום - והם פשוט התחילו לירות לכיווני. באינסטינקט מידי הרמתי את הכסא הקטן שהיה לידי, וכיסיתי את הפנים שלי בכסא, אבל הם בינתיים המשיכו לירות מעל הראש שלי. אני זוכר שפחדתי לזוז מהמקום. אמרתי לעצמי: זה המצב, מה שנגזר עליי - נגזר. הרגע הבא שאני זוכר, הוא שאני שוכב כמה דקות בתוך שולולית של דם, מכוסה בטלית. פחדתי לזוז, אמרתי לעצמי: 'אולי יחשבו שאני כבר מת ויניחו לי', אבל אז לפתע חטפתי מכה חזקה, וצעקת כאב יצאה ממני. וזהו, מהרגע הזה יש

כ"ה חשוון תשע"ה. יום מר ונמהר. יום בו נכנסו שני מחבלים ארוזים ימ"ש לבית הכנסת "בני תורה" בהר נוף בירושלים, וביצעו טבח במתפללים באקדחים ובגרזנים שבידיהם. ארבעה קדושים נרצחו ועשרות נפגעו בפגורם המזועזע. הרב איתן מועלמי, המוכר לכם מתפילותיכם הרבות כ"איתן בן שרה", היה בין הפצועים באורח אנוש בפיגוע.

דקות ספורות לאחר הפיגוע, מועלמי הובהל לבית החולים הדסה עין כרם, הישר למחלקת טיפול נמרץ. אף אחד לא ידע אם הוא יחיה או לא. אף רופא לא היה מוכן לתת תקווה לבני המשפחה. הרופאים הגדירו את מצבו כמצב אנוש ולא נתנו סיכויים רבים. "עוד אי אפשר לדעת כלום", אמרו הרופאים. רק ימים מספר לאחר מכן החלה התקווה לפעום בלבבות בני-המשפחה, כשראו שהוא עדיין כאן ב"ה, ומצליח לעבור את משוכת 72 השעות הראשונות, שהרופאים אמרו שהיא הגורלית ביותר. אחרי שבועיים וחצי שאיתן היה מורדם ומנושם, ניתקו ממנו את מכשיר ההנשמה מהגוף, והורידו ממנו את ההרדמה, ותודות לאל הוא התעורר והחל לנשום בכוחות עצמו. הרופאים היו נרגשים ומיד אמרו למשפחה, 'מזל טוב!'

"מספר שבועות לאחר הפיגוע", מספר אחי הרב ניסים בן פורת, חברו הטוב של איתן עוד מזמן לימודם המשותף באותו שיעור בישיבת פורת יוסף, "ביקרתי את חברי היקר איתן, הוא התקשה לדבר איתי, והיה עדיין במצב מסוכן. חודשיים וחצי הוא שהה בהדסה עין כרם, זו הייתה תקופה קשה מאד. עשו לו כמה ניתוחים בראש, וגם ניתוח ביד שמאל שנפגעה, לחיבור כף היד עם השורש, ניתוח שארך 8 שעות. לאחר מכן הוא הועבר מהדסה עין כרם לשיקום בהדסה הר הצופים. ביום המעבר ביקרתי אותו בבית החולים, והוא אמר לי, שהוא כל הזמן שומע ציפופים באוזניים, שיש לו סחרחורות וכאבי ראש עזים. הוא היה נראה מאד חלש. הוא הספיק להיות בהר הצופים יומיים בלבד, עד צום עשרה בטבת. אז עלה לו החום, ומיד החזירו אותו לעין כרם. אחרי כמה ימים עשו לו ניתוח נוסף בראש, כי התגלה שיש נקז בראש שדולף ממנו דם. לאחר שבוע וחצי הוא שוב חזר להר הצופים לשיקום ארוך."

בהדסה הר הצופים עשה מועלמי את שלושת החודשים הבאים, בהם עבר טיפולי שיקום פיזי וריפוי בעיסוק, ושם שהה עד אחרי חג הפסח. בתחילת חודש אייר חזר איתן בשעה טובה לביתו, וכעת, לא יאומן כי יסופר... הוא צועד מישור לבית הכנסת עם מקל שמסיעה לו בהליכה. יש לו כאבים ביד שמאל, והיא אינה מתפקדת כראוי. הוא גם מרגיש עייפות לעתים תכופות, והרופאים מחייבים אותו לנוח בכל יום כשעה וחצי. הוא עוד סובל מהליכה לא יציבה, וגם מהראש שעוד מסב

לכבוד ארגון "עונג שבת" (אירוח בשבתות בבתי שומרי שבת) שע"י עמותת "אור עליון"!

אני רוצה להודות מעומק הלב, על שבת נפלאה ומרוממת שחוויתי בבית משפחת...

קודם כל, תודה על האירוח המושלם. דבר לא היה חסר לי ב"ה. האוכל - ממש טעים. ישנתי מאד טוב וברוגע. ובעיקר - תודה על האווירה המיוחדת: אווירה שבתית, קדושה, לבבית ומשפחתית. שמחתי לראות שולחן שבת בבית יהודי אמיתי. קבלתי קצת מושגים. ושוב תודה על הכל הכל, היה לי ממש כיף וטוב. ותודה לעמותת אור עליון שהפנתה אותי לשם.

מעריכה מאד, טל, הרצליה

אירוח לבני וחסם בשבתות!

אח/ות יקר/ה!
בואי לחוות חוויה רוחנית, מענגת ושמחה, של פעם בחיים!
הינך מוזמן/מוזמנת לשבת מרגוע ומנוחה לנפש, באווירה ביתית, חמה ולבבית אצל משפחות שומרות שבת.
נ.ב. משפחות שומרות שבת המעוניינות לארח בשבת, יצלצלו לטלפון הנ"ל.

צלצלו: 054-8412657 (רינה)

לעילוי נשמת **עמיחי משה בן דינה** ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת **פליקס סעדני בן רחל שמחה אלן סימה בת אסתר** ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת **אברהם מימוני ז"ל בן ר' יצחק ורומיה ז"ל** ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת **רוחמה בת חנה** ת.נ.צ.ב.ה.

יהדות נט
אתר יהדות מבית "אור עליון"

פורטל יהדות ענק

www.yahadoot.net

קווים לדמותו של אבי זכרוננו לברכה

ביום כ"ו סיון ימלאו 13 שנים לפטירת אבי, משה שמואל טוטיאן ז"ל, אשר העלון יוצא לעילוי נשמתו. טור זה מוקדש לעילוי נשמתו: תכונות והנהגות רבות אפיינו את אבא ז"ל, אך אם נרצה לאפיינו בתכונה אחת, הבולטת ביותר, ללא ספק תהיה זו "אהבת תורה ותלמידי חכמים". בפיו של אבא שגור היה הביטוי: "דברים בטלים ומבוטלים!!". אותו חזר ואמר על כל דבר שאינו דבר תורה, כל דבר שאין תכליתו קדושה היה בעבורו הבל הבלים, דבר בטל ומבוטל, בזבוז זמן.

את שאט נפשו מדברים בטלים לא היה קשה להבחין. כשהתגלגלה שיחה לנושאים שאינם דברי קדושה, כמו: פוליטיקה, כדורגל ושאר ענייני דיומא, היו מיד מתכרכמות פניו, והיה אומר בנחרצות: "דברים בטלים ומבוטלים!!" ופעמים אף פרש מהחדר. ולהבדיל, כשהיה שומע דברי קדושה היה חיובי עולה ומאיר את פניו במאור גדול.

כשפגש בני תורה היה יורד מאופניו ורץ להקדים להם "שלום" ולנשק ידיהם. בימיו האחרונים, כשסבל מכאובים קשים וייסורים רבים, עשה מאמצים עילאיים, והתעקש ללכת לשיעורי תורה ולתפילות, בתחילה בהליכון ולאחר מכן על כסא הגלגלים, כדי לא להפסיד תפילה או דבר תורה. התורה הייתה יקרה לו כל כך, והוא התמיד בלימודו במסירות נפש ממש.

זכור לי מקרה, אחד מרבים, המהווה דוגמא לאהבתו את התורה ולומדיה: הג

הסוכות, המשפחה המורחבת יושבת בסוכה, ומגיע מכר של המשפחה עם בנו הקטן שלמד בתלמוד תורה. והנה אבא קם לקראתם ומקבלם במאור פנים, מתכופף אל הילד שהיה כבן עשר ומנשק את ידו.... כשעזבו האורחים את הסוכה אמרתי לאבא: "זה לא ראוי שאדם זקן יקום בפני ילד קטן וינשק את ידו, זה לא לכבודך", אבא תמה על דברי, וענה: "מה זה כבודי???" הילד הזה הוא ספר תורה מהלך, ואין לא אקום ואנשק את ידו???" כל כך הייתה עצומה אהבתו ולומדי התורה.

לא סוד הוא, שמשאלתו הגדולה של אבא, עוד בחייו ובוודאי לאחר פטירתו, הייתה, שיוצאי חלציו ימשיכו וילכו בדרכיו, בדרך התורה והקדושה. ובעניין זה הוא לא חסך במילים, אלא חזר ואמר וביקש על כך בכל הזדמנות: התחזקות בשמירת שבת, בצניעות, באהבת הולדת, חינוך דתי לילדינו, לימוד התורה, והימנעות מלשון הרע. עדה הייתי למספר פעמים בהם אבא בכה, ממש כמו ילד, כשביקש והתפלל עבורנו: בנותיו, חתניו ונכדיו האהובים, שיתחזקו בשמירת שבת, בתורה ובצניעות - שלושת המצוות שהיו נר לרגלי תמיד.

זמן קצר לפני פטירתו, פנה אבא אל הרה"ג אליהו פנחסי שליט"א, וביקש למסור לו את צוואתו, אותה יעביר הרב למשפחה בבוא הזמן. ואכן כבוד הרב הגיע אלינו לאחר השבעה ומסר לנו את צוואתו של אבא, שהייתה קצרה וממוקדת. בצוואה הביע אבא את הערכתו ואהבתו לבנותיו וחתניו, וביקש שני דברים: האחד - שהמשפחה תישאר מאוחדת. והדבר השני - שהבנות והחתנים יתחזקו בתורה ובשמירת המצוות. ואכן, ניתן לראות בחוש את ההתעוררות וההתחזקות בקרב בני המשפחה מאז פטירתו של אבא, שבוודאי עומד תחת כסא הכבוד ומתפלל ומבקש עבורנו את מה שהשתוקק תמיד.

הזוהר הקדוש אומר, כי מחויב אדם לקיים כיבוד אב ואם לאחר פטירת ההורים יותר משקיים בחייהם, וזאת על ידי קיום מצוות ומעשים טובים, המועילים מאד לנשמת ההורים. ולאחר פטירתו של אדם אין כל דרך אחרת לסייע לו ולגרום לו נחת רוח - לא בקניינים, לא ברכוש ולא במעמד, מאחר שכל אלה הם הבלי העולם הזה - עולם השקר. הדרך היחידה לסייע לנשמת הנפטר בעולם האמת היא על ידי מעשים של אמת - תורה, מצוות, צדקה, שיעורי תורה, שרק הם מהווים כבוד לנפטר, ומעלים את נשמתו בעולם האמת.

לסיום, דבר יפה שמצאתי בעניין זה. בתפילת ראש השנה אומרים: "ספרי חיים וספרי מתים [היום] לפניך נפתחים". מובן מדוע נפתחים ספרי החיים, כיוון שהאדם צבר במשך השנה זכויות ועבירות, וביום זה הוא נשפט על כך, אך מדוע נפתחים גם ספרי המתים? הרי אדם שנפטר לפני מספר שנים לא עשה במשך השנה שחלפה מצוות או עבירות, אם כן, אילו שינויים יכולים להיות בספריו? והתשובה לכך - מעשיהם של ילדיו של הנפטר משפיעים עליו, ומוסיפים לו זכויות או קטרוג ח"ו, ולכן יש צורך לפותחם מחדש בכל שנה ושנה.

תודה גדולה לבורא עולם, על שאנו זוכים לקיים שיעור חודשי לעילוי נשמתו של אבינו, כבר 13 שנים ברציפות. ולשמוע מדי חודש בחודשו דברי תורה וקדושה, כפי שהורה לנו אבא, מפיו של הרב מנשה בן פורת שליט"א (עורך העלון), שעושה עבודת קודש בהעברת השיעורים והוצאת העלונים. יהי רצון שנוזכר כלנו להנציח את זכרו של אבינו בדרך הישר והאמת, לקיים צוואתו, ולעשות לו נחת רוח בעולם האמת, שיעמוד בתפילות עבורנו ובעד אמנו היקרה לבריאות איתנה, נחת ואריכות ימים.

ברכת חודש טוב ומבורך, איריס

מה לעשות עם תינוק שכל הזמן צורח?

יש לו 4 ילדים, הגדול בן 12 והקטן בן 13 חודשים. ממש לאחרונה הגמיל הגיעו הקטן אבקש דברים בצדקה, אסרה אבקשם לנו בצרחות. וכפאל, כשמישהו מאקרה אלו ונזכה אומר או נחשו - הוא מגעג, צורח ומנפץ בידיים. האם זה נורמאלי? אולי הוא עושה את זה? אני נזכה לציין שהיא יודעת מאד מנסה. מחקה כל הזמן את הצרחות, בעיקר את הילד בן ה-3, ומנסה אלו דברים של גדולים. הוא יודע כבר ללכת, גם משתובב עם האחים שלו.

ילדך באמת ילד מפותח, ולא פלא הדבר, יש לו אחים גדולים וחכמים שיכול לחקות אותם ולחקור את מעשיהם. אבל יש דבר אחד שהתינוק הקטן היה רוצה מאד לחקות ופשוט לא מצליח, וזהו הדיבור! תינוקכם הרוך, החכם להפליא, אינו מצליח בשום אופן להבין, מדוע הם מצליחים להביע את עצמם בדיבור והוא לא?

בגיל זה, רוב התינוקות בקושי מצליחים לומר "אבא" ו"אמא" בצורה ראויה, בוודאי שלא לדבר משפטים שלמים ומובנים. מכיוון שהוא לא מצליח בדיבורו, הוא מדבר כפי שהוא יכול. ואופן הדיבור שלו הוא צרחות, צעקות, שיתוף של הידיים והבעות פנים. זה מה שיש לו להציע.

מה אתם עושים אם למשל הוא לא מעוניין לשבת בכיסא התינוק שלו ומתחיל לצרוח? הרשו לי לנחש שאין הדבר לשביעות רצונכם. רציתם בית שקט, שלוו, עם ילדים גדולים שמבקשים יפה, והנה קיבלתם איזה יצור צרחן ויללן. ואז אתם מנסים להרגיע אותו, לוותר לו על מבוקשו, להציע לו משהו חלופי, להסיח את דעתו, לשדל את אחיו שיוותרו לו על מה שמבקש, ועוד ועוד. כל הדברים הללו לא גורמים לכך שהילד ישתוק. להפך, אתם מגלים שכל שאתם משתדלים - כך הצרחן הקטן נהיה צרחן גדול יותר.

אתם אולי מנסים את מזלכם גם בכעס ספונטני או מתוכנן: עונים לו במטבע שלו. הוא צועק ואתם צועקים עליו. הוא צווח ואתם אולי צווחים לעומתו. ההרגשה היא, שאם הוא מתרגז וצועק

ואתם תשיבו לו כפי שהוא - זה אולי יעזור. אני מבינה שזה לא עוזר, ואני גם לא מתפלאת. **מה אפשר לעשות? צריך להבין שתינוק פיקח בן שנתו שאינו יודע לדבר עדיין, מנסה לדבר באופן אחר. הוא מנסה לדבר וזה מה שיוצא לו. מה לעשות שזה הצליל שהוא מסוגל להפיק מפיו הקטן? אם תאפשרו לו לפעמים להביע את דבריו בצורה הזו, הוא יתאמן כך בדיבור, ויצליח אולי, בגיל צעיר, להפיק מילים ממשיות.**

אם אתם רוצים בכל זאת לגרום לו להירגע, לא להגזים, להביע עצמו גם בשקט ולא רק כך, אל תתנו לו פרס על התנהגותו. למה הכוונה? אם הילד לא רוצה למשל לשנות בכוס פלסטיק אדומה אלא לבנה, לאחר ששמתם לו את השתייה בתוכה, אמרו לו חד וחלק: "בכוס הזו שותים עכשיו". היו חדים וחלקים בדבריכם, ואל תתעצבנו חזרה. כל הרחבה בדברים רק תגרום לילד להמשיך כך. בנוסף, אל תתנו לו דברים כנגד: "אתה יודע מה, בוא ניתן לך עוגייה וזהו".

במקום כל זאת שרמו אתם על איפוק, הרגיעו את עצמכם במקום להרגיע את ילדכם, הסבירו לעצמכם בכל פעם מחדש שהוא מנסה ולומד את תגובותיכם. אם אתם תקפידו לעמוד על מה שאמרתם ללא כעס כלפי הילד, בלא לתת לו את מבוקשו, ובלא לתת לו משהו חלופי - הילד הקטן ילמד שכך זה בעולם, אין מקבלים הכול ובכל זמן, ובמשך הזמן הוא יתן את עצמו, ופחות ישתמש בצעקות ובצרחות.

מנוחה פוקס כתבה עד כה כ-300 ספרים, לרכישת ספרי המחברת, צלצלו: 02-5712111

פסיכולוגיה יהודית - פסיכודרמה
כואבת? כועסת? מסתגרת במחשבות על מה שהיה או על מה שלא יהיה?
טיפול מלווה התחדשות לנשים, זוגות וילדים. הפרעות אכילה, התמכרויות, פחדים, טראומה ואובדן.
מטפלת מוסמכת בעלת המלצות רבות
צלצלו: 053-3354470 (תמרה)

הוצאת עין הרע ופחדים
כל התורם להוצאת העלון, נערוך עבורו "הוצאת עין הרע ופחדים" על ידי רבנית צדיקה המיוחסת ל"בית יוסף".
צלצלו: 054-8486662